

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: Филозофски

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци, број: 02/04.3.1466-11/17, дана
25.05.2017.

Ужа научна/умјетничка област:
Национална историја

Назив факултета:
Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају
Један (1)

Број пријављених кандидата
Један (1)

Датум и мјесто објављивања конкурса:
Конкурс је објављен 07.06.2017. у дневном листу *Глас Српске*, бр. 14.363, стр.
28–29, као и на веб страници Универзитета у Бањој Луци.

Састав комисије:

- а) Др Мира Радојевић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Историја Југославије, председник.
- б) Др Љубодраг Димић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду и дописни члан Српске академије наука и уметности, ужа научна област Историја Југославије, члан.
- в) Др Предраг Пузовић, редовни професор Православног богословског

факултета Универзитета у Београду и инострани члан Академије наука и умјетности Републике Српске, ужа научна област Историја Српске православне цркве, члан.

Пријављени кандидати

1. Доц. др Горан Латиновић

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Горан (Неђо и Босиљка) Латиновић
Датум и мјесто рођења:	18. септембар 1977, Сарајево
Установе у којима је био запослен:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Радна мјеста:	- Асистент на Одсеку за историју (2001–2006) - Виши асистент на Одсеку за историју (2006–2012) - Доцент на Студијском програму историје (од 2012)
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	- Одбор за историјске науке Одјељења друштвених наука Академије наука и умјетности Републике Српске; - Удружење историчара Републике Српске „Милорад Екмечић”; - Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској;

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Професор историје
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2001.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8,63
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Магистар историјских наука
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2004.
Наслов завршног рада:	<i>Српска православна црква у Босанској Крајини (1918–1941)</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Магистар историјских наука

Просјечна оцјена:	9,33
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	La Scuola Superiore di Studi Storici dell'Università degli Studi della Repubblica di San Marino (Школа историјских наука Универзитета у Сан Марину)
Мјесто и година одбране докторске дисертације:	Сан Марино, 2012.
Назив докторске дисертације:	<i>Yugoslav-Italian Economic Relations (1918–1941)</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Dottore di Ricerca in Scienze Storiche
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	- Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање асистента, 2001; - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање вишег асистента 2006; - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, реизбор у звање вишег асистента 2011; - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање доцента 2012.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја

Горан Латинковић, *Српска православна црква у Босанској Крајини (1918–1941)*, Бања Лука 2006. **10 бодова (члан 19, став 3)**

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја

Горан Латинковић, *О хрватским убеницима историје*, Зборник Матице српске за историју, бр. 73, Нови Сад 2006, стр. 211–236. **6 бодова (члан 19, став 9)**

Горан Латинковић, *Односи између Српске православне цркве и државних власти у Босанској Крајини и учешће српских православних свештеника у политичком животу ове области (1918–1941)*, Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, бр. 11, Бања Лука 2008, стр. 135–156. **6 бодова (члан 19, став 9)**

Горан Латинковић, *О муслиманским убеницима историје*, Зборник за историју Босне и Херцеговине, бр. 6, Београд 2009, стр. 329–343. **6 бодова (члан 19, став 9)**

Горан Латинковић, *Градитељска дјелатност Српске православне цркве у Босанској Крајини (1918–1941)*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. I, бр. 1, Бања Лука 2009, стр. 287–301. **6 бодова (члан 19, став 9)**

Прегледни научни рад у научном часопису националног значаја

Горан Латинковић, *Једно свједочанство о покољу Срба у Бијелом Потоку код Бањалуке на Васкрс 1942. године*, Зборник друштвено-хуманистичких наука, год. V, бр. 7–8, Бања Лука 2005, стр. 397–402. **6 бодова (члан 19, став 12)**

Горан Латинковић, *Фондови и збирке Српске православне цркве у хрватским архивима и музејима*, Архив, год. X, бр. 1–2, Београд 2009, стр. 53–56. **6 бодова (члан 19, став 12)**

Горан Латинковић, *Кратак преглед историје српског народа у Босанској Крајини*, Братство, бр. XVI, Београд 2012, стр. 97–107. **6 бодова (члан 19, став 12)**

Научни рад на скупу националног значаја штампан у цјелини

Горан Латинковић, *Посјета патријарха Варнаве Бањалуци и Босанској Крајини 1933. године*, И живот за православље: зборник радова поводом 75-годишњице упокојења патријарха Варнаве, Београд – Пљевља – Подгорица 2012, стр. 93–102. **2 бода (члан 19, став 17)**

Прегледни рад

Горан Латинковић, *Грађа за новију српску историју у Централном државном архиву у Риму*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. II, бр. 2, Бања Лука 2010, стр. 61–62. **3 бода (члан 19, став 29)**

Горан Латинковић, *Српска православна епархија бихаћка (1924–1931)*, Епархија бихаћко-петровачка: први шематизам 2010, Босански Петровац 2011, стр. 53–74. **3 бода (члан 19, став 29)**

Приказ књиге

Горан Латинковић, *Перко Војиновић, Положај Црне Горе у Југославији и погледи црногорске интелигенције 1918–1941*, Бања Лука 2001, Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, бр. 4, Бања Лука 2001, стр. 285–286. **1 бод (члан 19, став 43)**

Горан Латинковић, *Андрија Веселиновић и Радош Љушић, Српске династије, Нови Сад – Београд 2001. и Родослови српских династија, Нови Сад 2002*, Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, бр. 5, Бања Лука 2002, стр. 294–297. **1 бод (члан 19, став 43)**

Горан Латинковић, *Вељко Ђурић Мишина, Српска православна Црква у Независној Држави Хрватској 1941–1945*, Ветерник 2002, Историја 20. века, год. XXI, бр. 1, Београд 2003, стр. 192–193. **1 бод (члан 19, став 43)**

Горан Латиновић, *Василије Ђ. Крстић, Бискуп Штросмајер у светлу нових извора, Нови Сад 2002*, Балканика, бр. XXXII–XXXIII, Београд 2003, стр. 390–391.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиновић, *Равногорска историјска читанка: повест националног покрета отпора у II светском рату кроз дела учесника и сведока (свеска прва) (приредио Угљеша Крстић), Београд 2001*, Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, бр. 6, Бања Лука 2003, стр. 357–358.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиновић, *Дарко Гавриловић, Стазама српске културе (од краја XVIII до почетка XX века), Бањалука – Београд 2002*, Зборник друштвено-хуманистичких наука, год. V, бр. 7–8, Бања Лука 2005, стр. 405–407.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиновић, *Никола Б. Поповић, Срби у грађанском рату у Русији (1918–1921), Београд 2005*, Токови историје, бр. 1–2, Београд 2007, стр. 302–304.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиновић, *Ecclesia militans ratuje s Tyrševom ideologijom i Libellus accusationis: dva izostavljena poglavlja iz knjige Magnum crimen Viktora Novaka (priredio Vasilije Krestić), Jagodina 2005*, Istorija 20. veka, god. XXVI, br. 1, Beograd 2008, str. 166–167.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиновић, *Милан Гаковић, Савез земљорадника (Земљорадничка странка) 1919–1941 (приредио Здравко Антонић), Бања Лука 2008*, Токови историје, бр. 3–4, Београд 2008, стр. 351–353.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиновић, *Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије (август–децембар) 1930. године – Извори за историју међународних односа 1930–1940, књ. I (приредили Нада Петровић и Саиша Илић), Београд 2005, и Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1931. годину – Извори за историју међународних односа 1930–1940, књ. II (приредили Нада Петровић и Јелена Бакић), Београд 2007*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. I, бр. 1, Бања Лука 2009, стр. 539–541.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиновић, *Радован Пилиповић, Манастир Рмањ, Бањалука – Босански Петровац 2008*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. II, бр. 2, Бања Лука 2010, стр. 525–528.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиновић, *Павле Паја Јовановић/Pavle Raja Jovanović 1859–1957 (приредио Момчило Моша Тодоровић), Београд – Вршац 2009. и Мирослав Тимотијевић, Паја Јовановић/Paul Joapovitch, Београд 2009, 2010²*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. III, бр. 3, Бања Лука 2011, стр. 461–464.

1 бод (члан 19, став 43)

Укупан број бодова пре последњег избора: 72

Радови послје последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја

Горан Латиновић, *Југославија и скандинавске земље (1918–1945): дипломатски, економски и културни односи*, Бања Лука 2014.

Српски и југословенски историчари који су се занимали за односе југословенске државе са другим земљама у периоду од краја Првог светског рата до краја Другог светског рата, тј. од 1918. до 1945. године, углавном су обрадили њене односе са суседним државама и са великим силама, као и односе са земљама с којима је Југославија чинила неки од војно-политичких савеза. Дакле, односи југословенске државе са скандинавским земљама до појаве монографије Горана Латиновића били су готово потпуно неистражени. У изучавању југословенско-скандинавских односа, аутор је пошао од чињенице да су Балкан и Скандинавија на географској периферији Европе, на њеним удаљеним крајевима, југоистоку и северу, што је неминовно утицало на њихове односе у прошлости. Аутор је на основу богате и разноврсне архивске грађе и литературе, коју је пронашао у неколико архива и библиотека у Београду и Стокхолму, успешно реконструисао дипломатске, економске и културне односе географски удаљених држава, показавши да је немачки научник Фридрих Рацел делимично био у праву, рекавши да се политика једне државе налази у њеној географији.

Садржај:

Предговор

Скраћенице

1. Односи Србије са скандинавским земљама до 1918. године
2. Дјелатност посланстава Краљевине Србије / Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца у Стокхолму и Копенхагену и питање признања у скандинавским земљама новостворене југословенске државе (1918–1920)
3. Односи без посланстава – Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца / Краљевина Југославија и скандинавске земље (1920–1936)
4. Југословенско-скандинавски односи (1936–1940) – године успона
5. Шведски капитал у југословенској привреди
6. Југословенско-скандинавска удружења (1930–1941)
7. Научни и културни прегаоци, студенти, публицисти, новинари, спортисти и туристи као чиниоци југословенско-скандинавских односа
8. У вртлогу рата (1941–1945) – страдање југословенских логораша у Норвешкој и њихово дјеловање у Шведској

Закључак

Yugoslavia and Scandinavian Countries (1918–1945): Diplomatic, Economic and Cultural Relations – Conclusions

Jugoslaviens och Skandinavien (1918–1945): diplomatiska, ekonomiska och kulturella relationer – Slutsatser

Извори и Литература

Југословенско-скандинавски односи интензивирани су тридесетих година 20. века, крупним политичким и економским променама у Европи. Наиме, постепени пораст утицаја Немачке и Италије, као и слабење Француске, у многоме је ослабило међународни положај Југославије. Немачка је економски продор ка југоистоку Европе започела за време Светске економске кризе (1929–1933), а појачала га за време санкција Друштва народа против Италије (1935–1936). Да би се ослободила немачког економског утицаја, за којим је неминовно ишао и политички утицај, Југославија је почела да тражи начин да ублажи све уочљивију економску зависност од Немачке. Према томе, као што је тежња за ослобађањем од аустроугарског притиска довела до потписивања трговинских уговора са скандинавским земљама 1907. и 1909, тако је и тежња за ослобађањем од немачког притиска три деценије касније довела до склапања нових економских уговора са скандинавским земљама. Аутор је закључио да су разлози економске природе, у чијој је позадини стајао страх од германске доминације, два пута у првој половини 20. века наводили српску и југословенску државу на приближавање скандинавским земљама, у потрази за могућностима оснажења свог међународног економског и политичког положаја. Скандинавске земље, традиционално отворене за међународну сарадњу, нису биле без интереса у тим настојањима, посебно у годинама пред Други светски рат. И саме суочене са немачком опасношћу, оне су биле заинтересоване за продубљивање економских веза са Југославијом, настојећи да унапреде трговинску размену са њом. Ипак, због географске удаљености, непостојања дубљих и трајнијих веза током историје, Југославија и Скандинавија остале су једна другој мало познате до 1945. До успостављања развијенијих дипломатских, економских и културних односа дошло је тек након Другог светског рата, а нарочито шездесетих година 20. века.

10 бодова (члан 19, став 3)

Оригинални научни рад у научном часопису међународног значаја

Goran Latinović, *Yugoslav-Italian Economic Relations (1918–1929): Main Aspects*, *Balkanica. Annual of the Institute for Balkan Studies of the Serbian Academy of Sciences and Arts*, no. XLVI, Belgrade 2015, pp. 171–194.

Италија и српске државе, као и јужнословенске покрајине у оквиру Хабсбуршке монархије, одржавали су економске односе крајем 19. и почетком 20. века, премда је трговинска размена између њих била на ниском нивоу. Италијанске анализе након Првог светског рата истицале су велике могућности економске сарадње, иако су политичке потешкоће, превасходно нерешено питање разграничења између Краљевине Италије и Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, отежавале развој економских односа. Ипак, узајамни интереси били су довољно јаки да две земље успоставе и развију веома динамичне економске односе током двадесетих година 20. века, који су се нарочито огледали у динамичној трговинској размени. Југословенско-италијански споразуми (1920, 1922, 1924. и 1925) садржавали су и одредбе које се тичу економских односа, а треба нагласити да је споразумом из 1924. обезбеђена пуна слобода трговине и пловидбе између две јадранске обале. Обрађени статистички подаци показују да је Италија заузимала прво место у југословенском извозу и да је била међу четири најзначајније земље у југословенском увозу. Пад се десио тек 1926. године, због презасићености југословенског тржишта италијанском робом, као и због конкуренције других држава. Аутор је, на основу извора из италијанских и српских архива, показао да су

и Италија и југословенска држава биле животно заинтересоване за развијање економских односа, али да је званични Београд имао израженији интерес, јер би југословенска привреда била погођенија могућим погоршањем тих односа. Такође, аутор је утврдио да су се југословенско-италијански економски односи, односно трговинска размена, као њихова најзначајнија компонента, у периоду од завршетка Првог светског рата 1918. до почетка Светске економске кризе 1929, одвијали у условима напетих политичких односа између двеју држава, али да су се економски односи у великој мери одвијали независно од политичких.

10 бодова (члан 19, став 8)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја

Горан Латиновић, *Територијална организација Српске православне цркве у Босанској Крајини (1900–2010)*, Зборник за историју Босне и Херцеговине, бр. 7, Београд, Српска академија наука и уметности, 2012, стр. 321–333.

Након што је 1557. године обновљена Српска патријаршија са седиштем у Пећи, у њеном саставу била је и Дабробосанска епархија, која је обухватала и подручје Босанске Крајине. Иако је у овој области Срба било још у средњем веку, она је етнички изразито српско обележје добила у XVI веку. Срби су у Босанску Крајину долазили као ратници, вршили су војну службу на граници, живели на слободним баштинама, а понегде су били организовани у својим влашким самоуправама. Такође, они су у ову област насељавани и као кметови на спахилуцима крајишких ага и бегова. У Босанску Крајину Срби су углавном стизали са подручја данашње Херцеговине, Црне Горе и Рашке, мада је било досељеника и из других крајева (Источне Босне, Метохије, Косова, Скопске Црне Горе), а један путописац запазио је 1530. године у Босанској Крајини Србе који су се доселили од Смедерева и Београда. Седиште Дабробосанске епархије премештено је 1693. у Сарајево, одакле је управљано и Српском православном црквом у Босанској Крајини. Такво стање остало је дуже од два века, све до 1900. године и оснивања Митрополије бањалучко-Бихаћке са седиштем у Бањој Луци, чиме је извршена прва промена у територијалној организацији Српске православне цркве у Босанској Крајини у новијој историји. Потом су уследиле две промене у вези са оснивањем и укидањем Бихаћке епархије 1924. и 1931. године. Четврта промена извршена је 1948. и односила се на ново разграничење између Бањалучке епархије и Горњокарловачке епархије, која је од 1931. обухватала и део Босанске Крајине. Пета и последња промена, веома значајна, учињена је 1990. године обновом Бихаћке епархије, под именом Бихаћко-петровачка епархија, која је територијално увећана у односу на своју претходницу, обухвативши делове Бањалучке и Далматинске епархије. Такође, током времена вршене су и промене у унутрашњој организацији појединих епархија, на нивоу окружних проторезвитерата, тј. архијерејских намесништава, као и на нивоу парохија, али ове промене биле су од мањег значаја у односу на промене у територијалној организацији на нивоу епархија. Аутор је показао да су све те промене биле последица разних историјских околности и одраз политичких, демографских, друштвених, па и економских кретања у Босанској Крајини.

6 бодова (члан 19, став 9)

Goran Latinović, *Jugoslovensko-danski odnosi (1920–1941)*, Istorija 20. veka, god. XXXII, br. 2, Beograd 2014, str. 91–103.

Након затварања посланства у Копенхагену 1920, југословенска држава задржала је у Данској почасне представнике на конзуларном нивоу, који су чинили спону у њеним односима са овом скандинавском земљом. Генерални конзулат у Копенхагену деловао је под надлештвом југословенског посланства у Берлину, док је дански посланик у Прагу био истовремено акредитован и за југословенску државу. Иако између Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца / Краљевине Југославије и Краљевине Данске у читавом периоду између два светска рата није било интензивнијих дипломатских односа, две земље развиле су сарадњу на пољу економије и културе. Аутор је указао и на односе између двеју династија. У Копенхагену је било активно Данско-југословенско трговачко друштво за пласирање југословенских производа на данско тржиште. Краљевина Југославија и Краљевина Данска закључиле су 1935. године Уговор о мирењу, арбитражи и судском решавању спорова, а 1937. потписан је и Трговински споразум. Успон нацизма у Немачкој условио је, донекле, међусобно приближавање Југославије и Данске. Југословенско-дански односи прекинути су у мају 1941, након што је Данска признала Независну Државу Хрватску.

6 бодова (члан 19, став 9)

Горан Латиновић, *Југословенско-норвешки односи (1920–1941)*, Токови историје, бр. 2, Београд 2014, стр. 47–54.

Краљевина Норвешка била је прва држава која је признала Краљевство Срба, Хрвата и Словенаца 1919. године. Ценећи такву одлуку норвешке владе, званични Београд намеравао је да отвори посланство у Кристијанији (данашњем Ослу), што се показало као нереално услед недостатка финансијских средстава. Генерални конзулат у норвешкој престоници деловао је под надлештвом југословенског посланства у Берлину. Краљевина СХС и Краљевина Норвешка размениле су 1923. године ноте којима су регулисале међусобне односе, на основу Декларације о трговини између Србије и Норвешке из 1909. године. Југославија је углавном имала пасиван трговински биланс са Норвешком, а њени односи са овом скандинавском земљом били су на ниском нивоу. Пораз и окупација Норвешке 1940, а затим и Југославије 1941, међусобне односе двеју земаља довеле су на ниво повремених сусрета представника двеју влада у британском егзилу.

6 бодова (члан 19, став 9)

Goran Latinović, *Jugoslovensko-švedski odnosi (1941–1945)*, Istorija 20. veka, god. XXXIII, br. 1, Beograd 2015, str. 45–60.

Након пораза у Априлском рату 1941, југословенска влада пронашла је уточиште у Лондону, где је наставила своје активности. Она је одржавала дипломатске односе са неутралним земљама, укључујући и Краљевину Шведску. И поред свих настојања званичног Загреба, Шведска није признала Независну Државу Хрватску, али је са њом одржавала економске односе током већег дела рата. У Шведску су стизали извештаји о усташким злочинима над Србима, што је стварало неповерење између

службеника српске и хрватске националности у југословенском посланству у Стокхолму, које је било активно током читавог рата. Посланство је редовно обавештавало југословенску краљевску владу у Лондону о дешавањима у Шведској, а посебно о писању шведске штампе у вези са стањем у бившој Југославији. Истовремено, шведска влада примала је извештаје свог вицеkonzула у Београду, који је пратио промене у делу Србије под немачком окупацијом. Ипак, ретки сусрети југословенског посланика у Стокхолму са шведским званичницима карактерише и недостатак довољно проверених информација са југословенског ратишта, што је отежавало постизање конструктивнијег нивоа дипломатског дијалога. Аутор се посебно бавио доласком југословенских, углавном српских, избеглица у Шведску, као и њиховим организовањем, те идеолошким сукобима који су постојали између њих. Аутор је закључио да се на тај начин трагика партизанско-четничког грађанског рата из отаџбине пренела и на север Европе.

6 бодова (члан 19, став 9)

Goran Latinović, *Jugoslovensko-italijansko pomorsko rivalstvo na Jadranskom moru (1919–1929)*, Istorija 20. veka, god. XXXV, br. 2, Beograd 2017, str. 59–70.

Након проглашења Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца 1918, нова држава суочила се са два озбиљна проблема: међународним признањем и дефинисањем граница. Решавање ових питања у великој мери зависило је од Италије, чије су трупе у октобру исте године окупирале већи део Далмације. Италијанска настојања у Далмацији била су мотивисана жељом за трајним останком на том подручју и задржавањем области као саставног дела Италије. У тако амбициозном плану, борба против југословенске државе била је стално пристуан чинилац. На Мировној конференцији у Паризу (1919–1920), италијанска делегација заузела је непријатељски став према југословенској делегацији, с обзиром на чињеницу да је новопроглашена држава била препрека италијанским територијалним претензијама на источну обалу Јадрана и могућој италијанској доминацији у југоисточној Европи. Аустроугарска је посједовала 1914. трговачку флоту од 340 бродова, са 988.790 тона, чији су власници углавном биле компаније са седиштем у Трсту, Задру и Дубровнику. Питање поделе аустроугарске трговачке морнарице било је једно од важнијих на Мировној конференцији у Паризу, а договорена расподела између Италије и југословенске државе додатно је појачала италијанску поморску надмоћ на Јадрану у првој деценији наком Првог светског рата. Италијанска трговачка морнарица била је знатно развијенија од југословенске, и по броју бродова и по тонажи, док су италијанске луке биле опремљеније од југословенских. Аутор је добро приметио да је могућност транспорта људи и робе поморским путем имала изузетан утицај на југословенско-италијанске односе, како економске, тако и политичке, а италијанске поморске компаније држале су примат на Јадранском мору. Југословенска трговачка морнарица није била достојан такмац италијанској, која је имала јасно изражену доминацију на мору које је званични Рим називао „mare nostrum”.

6 бодова (члан 19, став 9)

**Прегледни научни рад у научној часопису националног значаја
или поглавље у монографији истог ранга**

Горан Латинковић, *Посјета секретара иностраних послова Републике Сан Марино Федерика Биђија југословенском председнику Јосипу Брозу Титу 1967. године*, Споменица академику Здравку Антонићу (приредио академик Никола Б. Поповић), АНУРС, Споменица, књ. X, Одјелјење друштвених наука, књ. 26, Бања Лука 2012, стр. 295–300.

Република Сан Марино пета је најмања држава на свету. По усменој традицији, али и званичној историографији, њу је 301. године основао каменорезац Марино са острва Раба, а устав донесен 1600. године представља најстарији устав који је још увек на снази. Током 19. века становници Сан Марина пружали су уточиште присталицама уједињења Италије, па је у знак захвалности Ђузепе Гарибалди испоштовао њихову жељу да не буду присаједињени италијанској држави. У Првом и Другом светском рату Сан Марино био је неутралан, али је током септембра 1944. кратко био под немачком окупацијом. Мало је познато да је Сан Марино имао прву, демократским путем изабрану, комунистичку владу, која је управљала земљом од 1945. до 1957. године. Дипломатски односи између Југославије и Сан Марина успостављени су 1963. године, на иницијативу југословенског председника Јосипа Броза Тита, а Југославија је тамо акредитовала генералног конзула са седиштем у Риму. Процене су биле да је сваки трећи Санмаринац посјетио Југославију, односно острво Раб, где је јула 1967. отворено туристичко насеље које је добило име *Сан Марино*, чему је присуствовала и делегација ове државице. Капетани регенти, у иницијативи за успостављањем живљих односа између двеју држава, написали су да Сан Марино и Југославија, и поред различитих друштвених система, имају подударна гледишта о принципима на којима би морали бити засновани односи међу државама у савременом свету. Република Сан Марино заступала је такве принципе и сматрала да је на тој основи могуће градити и развијати плодну сарадњу билатералних односа са Југославијом. Аутор је закључио да је посета Федерика Биђија и делегације Републике Сан Марино југословенском председнику Јосипу Брозу Титу 1967. година била само једна епизоде веома живе и активне спољнополитичке делатности шефа југословенске државе. Током своје прве званичне посете Италији и Ватикану у марту 1971. године, Тито није посетио Сан Марино. За таквом посетом није било стварне потребе, тим пре што је зависност од Италије било основно обележје спољне политике Сан Марина.

6 бодова (члан 19, став 12)

Научни рад на научној скупу међународног значаја штампан у цјелини

Горан Латинковић, *Нека запажања западних историчара и публициста о Сарајевском атентату 1914. године*, Први свјетски рат – узроци и последице, АНУРС, Научни скупови, књ. XXIX, Одјелјење друштвених наука, књ. 32, Бања Лука 2014, стр. 179–186.

Почетак разбијања југословенске државе 1991. године и трагични догађаји који су обележили готово читаву последњу деценију 20. века, довели су на Западу до појачаног интересовања за Србе и Балкан, што је имало за последицу објављивање неколико хиљада историографских и публицистичких радова. Аутор је анализирао

запажања о Сарајевском атентату 1914. године оних западних историчара и публициста чије су му књиге биле доступне. Ради се о шеснаест књига објављених на енглеском језику од 1994. до 2004. године. На основу урађене анализе, аутор је дошао до закључка да огромну већину тих радова карактеришу предубеђења њихових аутора, површност и крајње поједностављен приступ сложеним историјским процесима. Нема сумње да су неки радови политички мотивисани, док је један број аутора, вероватно без лоше намере, напосто подлегао општој друштвеној клими и снажној медијској пропаганди. Горан Латинић истакао је да се радови појединих интелектуалаца издвајају по критичком приступу и релативној објективности, што им обезбеђује већу вредност и дужи трајање. И на крају, он је закључио да је значај већине анализираних радова у могућности проучавања политичких ставова њихових аутора и друштвене климе времена у којем су објављени, него у могућности проучавања догађаја о којима су писали њихови аутори, укључујући и Сарајевски атентат 1914. **5 бодова (члан 19, став 15)**

Горан Латинић, *Историографија о Српској православној цркви у Босни и Херцеговини за вријеме Првог свјетског рата (1914–1918)*, Православни свет и Први светски рат: зборник радова са Међународног научног скупа (Београд, 5–6. децембар 2014), Београд 2015, стр. 189–201.

Изучавање историје Српске православне Цркве, посебно њеног страдања у ратним и мирнодопским приликама током 20. века било је ограничено током већег дела тог столећа. Утицај југословенске идеологије у периоду између два светска рата, страдање током Другог светског рата, а затим и неблагонаклон став нове власти након 1945, имали су за последицу да историја СПЦ у Босни и Херцеговини (1914–1918) није била довољна истражена. Отежавајућа околност јесте и у чињеници да црквена архивска грађа, која није уништена у бурној историји ових области, углавном није сређена и тешко је доступна, што у великој мери отежава истраживачки посао. Аутор је скренуо пажњу да је први научник који се бавио страдањем СПЦ у БиХ за време Великог рата био Перо Слијепчевић, који је још 1915. у Нишу објавио књигу о аустроугарским злочинима над сопственим поданицима, док су последња релевантна дела о овој проблематици објављена 2014. Аутор је идентификовао 32 публикације, различитог карактера и значаја, које су објављене од 1915. до 2014, које се баве историјом СПЦ у БиХ, а затим је обавио њихову анализу, утврдивши да нема потпуне сагласности о људским и материјалним губицима које је Српска црква претрпела, услед аустроугарског насиља. Такође, он је уочио да су крупне политичке и друштвене промене, које су се десиле у последњој деценији 20. и почетком 21. века, довеле до повећаног интересовања за историју СПЦ у целини, па тако и за њену прошлост у БиХ у последњим годинама аустроугарске окупације. Аутор је закључио да су најзначајнија научна дела објављена у последњих неколико година, али и да њихови аутори нису користили, у потребној мери, иностране архиве, који би могли да употпуне сазнања о историји СПЦ и уопште о историји Срба у Босни и Херцеговини од 1914. до 1918. **5 бодова (члан 19, став 15)**

Горан Латинић, *Министарство иностраних послова Републике Српске (1992–1995): прилог проучавању српске ратне дипломатије*, Дејтонски мировни споразум – двадесет година послје, АНУРС, Зборник радова, књ. XI, Одјелење

друштвених наука, књ. 35, Бања Лука 2016, стр. 619–628.

Историја српске, односно југословенске дипломатије, нераздвојно је повезана са историјом српског, односно југословенског питања, које је превазилазило етничке и државне границе српског народа и имало међународни карактер. У веома сложеним условима грађанског, етничког и верског рата у бившој Југославији, створане су институције Републике српског народа у Босни и Херцеговини, тј. Српске Републике Босне и Херцеговине, односно Републике Српске, укључујући и Министарство иностраних послова. Аутор је написао рад превасходно на основу докумената похрањених у Архиву Републике Српске у Бањој Луци. Ради се о некомплетној и несређеној архивској грађи, која се састоји од две књиге, девет фасцикли и 16 регистратора. Горан Латинковић утврдио је да је Министарство иностраних послова Републике Српске деловало у веома скромним условима. Он је нагласио да је неопходно имати у виду да је спољну политику Републике Српске водило њено Председништво, које је имало и развијену дипломатску активност, посебно када је реч о контактима са највишим званичницима других држава и међународних организација, као и о мировним преговорима. Ипак, у разговорима са иностраним делегацијама, званичним и незваничним, у Републици Српској и изван ње, учествовали су и представници Министарства иностраних послова. Аутор је скренуо пажњу на неке од тих сусрета, а из архивске грађе видљиво је да је Министарство припремало учешће делегације РС на мировним преговорима, као и на обавештавању светске јавности о чињеницама о грађанском рату. Оперативни програм рада Министарства донесен је крајем маја 1993, а посебно важна делатност тичала се отварања представништва РС у иностранству. Аутор је закључио да је Министарство иностраних послова, низом активности, одиграло значајну улогу у стварању РС, а посебно ако се има у виду да је оно, условно речено, самоникло, тј. да ни кадровски, нити организационо није баштинило искуства југословенске дипломатије. Рад Горана Латинковића један је од првих научних радова о историји Републике Српске, заснован на истраживању архивске грађе првог реда.

5 бодова (члан 19, став 15)

Прегледни рад

Горан Латинковић, *Потреба за увођењем „Историје Републике Српске” као обавезног предмета на студијским програмима историје на универзитетима у Бањалуци и Источном Сарајеву*, Друштво знања и личност – путеви и странпутице (де)хуманизације, Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 13, Бања Лука 2012, стр. 535–540.

Аутор је дао краћу анализу стања у којем се налази српска историографија у Републици Српској, скренувши пажњу на неколико битних чињеница, а затим објаснио због чега је неопходно увести *Историју Републике Српске*, као обавезан предмет на два одсека за историју, у Бањој Луци и у Источном Сарајеву. Он је нагласио да треба имати у виду да се у Федерацији Босне и Херцеговине, као и у Републици Хрватској, период после 1991. године изучава на универзитетима који имају студијске програме историје. Не само да студенти полажу испите и пишу дипломске радове из предмета који временски обухватају последњу деценију 20. и улазе у 21. век, него постоје и примери одбрањених мастер радова и докторских дисертација. Не треба посебно наглашавати да је реч о погледу на прошлост који је

у оштрој супротности са српским виђењем историје после 1991. године.

3 бода (члан 19, став 29)

Критичко издање научне грађе

Горан Латиновић, *Каква би требало да буде политика Италије на Балкану – један документ из 1921. године*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. V, бр. 5, Бања Лука 2013, стр. 445–452.

Аутор је описао политику Италије на Балкану у годинама након Првог светског рата, а посебно њене односе са Југославијом. Затим је представио један документ из 1921. године, који носи наслов *Quale dovrebbe essere la politica dell'Italia rispetto al Balcano*, што у преводу на српски језик значи *Каква би требало да буде политика Италије на Балкану*, а потом је урадио кратку анализу најзанимљивијих појединости из тог документа, закључивши да је аутор документа био снажно опредељен против Срба и југословенске државе и да је позивао на њено рушење. У документу је истакнуто да би италијанско освајање Далмације било апсолутно неопходно, али само као први корак ка окупацији Босне, која је у документу представљена, због њених рудних и шумских потенцијала, као благословена земља.

2 бода (члан 19, став 38)

Приказ књиге

Goran Latinović, *Prvi svjetski rat – uzroci i posljedice (First World War – Causes and Consequences)*, eds. Drago Branković and Nikola B. Popović, Banja Luka 2014, Balcanica, no. XLVI, Belgrade 2015, pp. 418–420.

Аутор је приказао зборник радова са међународног научног скупа, који је одржан 2014. у организацији Академије наука и уметности Републике Српске. У зборнику је објављено 29 радова, чији су аутори научници из Републике Српске, Србије и иностранства.

1 бод (члан 19, став 43)

Укупан број бодова после последњег избора: 77

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 149

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

До избора у звање доцента 2012. године, Горан Латиновић радио је као асистент (2001–2006) и виши асистент (2006–2012) на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци, изводећи вежбе на обавезним предметима *Историја Југославије I* и *Историја Југославије II*.

Студентске анкете/евалуација наставе: 2011–2012, 4,75

10 бодова (члан 25)

Образовна делатност Горана Латиновића укључује и разне облике међународне сарадње: семинаре, едукацију и предавања у иностранству.

**Други облици међународне сарадње
(конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству)**

Учешће на Међународном семинару *Teaching materials – controversial and sensitive issues, multiperspectivity*, у организацији Савета Европе и Пакта за стабилност југоисточне Европе, одржаном од 6. до 8. маја 2001. у Охриду, БЈР Македонија.

3 бода (члан 21, став 10)

Учешће на Међународном семинару *Democracy, Human Rights and Peaceful Conflict Resolution*, у организацији Министарства спољних послова Краљевине Норвешке, у трајању од три недеље у јуну 2001, одржаном на Академији „Фридтјоф Нансен” у Лилехамеру, Норвешка.

3 бода (члан 21, став 10)

Учешће на Међународном семинару *War Crimes* у организацији Нансен мреже у Босни и Херцеговини, одржаном од 21. до 23. априла 2002. у Дубровнику, Хрватска.

3 бода (члан 21, став 10)

Гостујући научник (Visiting Scholar) на Универзитету Мериленда у Колеџ Парку, Сједињене Америчке Државе, током читаве академске године 2004–2005, у организацији Стејт Дипартмента и Америчког савета за високо образовање.

3 бода (члан 21, став 10)

Предавање америчким професорима и студентима на тему *What was Yugoslavia?* на Универзитету Мериленда у Колеџ Парку (САД) у децембру 2004.

3 бода (члан 21, став 10)

Учешће на Међународној конференцији *Understanding Nationalism: Identity, Empire, Conflict*, у организацији Удружења за студије националности (Association for the Study of Nationalities), одржаној на Универзитету Колумбија у Њујорку од 14. до 16. априла 2005.

3 бода (члан 21, став 10)

Стажирање у Конгресној библиотеци у Вашингтону од 9. маја до 9. јула 2005.

3 бода (члан 21, став 10)

Гостујући истраживач на Институту за међународна истраживања уџбеника „Георг Екерт” у Брауншвајгу, Немачка, у трајању од месец дана у априлу 2006.

3 бода (члан 21, став 10)

Гостујући научник на Универзитету „Јустус Либих” у Гисену, Немачка, у трајању од три месеца током 2007–2008.

3 бода (члан 21, став 10)

Учешће на Међународној школи италијанског језика и културе на Универзитету за странце „Данте Алигијери” у Ређо Калабији, Италија, у трајању од једног месеца 2008.

3 бода (члан 21, став 10)

Усавршавање и истраживање у Риму, Италија (Централни државни архив, Историјско-дипломатски архив Министарства иностраних послова, Централна национална библиотека и Библиотека за модерну и савремену историју), у трајању од пет месеци током 2009–2010. **3 бода (члан 21, став 10)**

Учешће на Међународној конференцији *Italian Strategies in the Balkans in the 19th and 20th Century*, у организацији Балканолошког института Српске академије наука и уметности, Универзитета Рома III и Француског института у Риму, одржаној 3. и 4. децембра 2010. у Београду

3 бода (члан 21, став 10)

Укупан број бодова пре последњег избора: 46

Образовна дјелатност после избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Након избора у звање доцента 2012. године, Горан Латинковић држао је предавања из *Историје Југославије (1918–1941)* и *Историје Југославије (1941–1991)*, обавезних предмета на првом циклусу студија историје, као и из неколико обавезних и изборних предмета на другом циклусу студија историје, укључујући и *Историју Републике Српске*. Од 2015. предаје *Савремену историју* на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци. Сви предмети на којима је био ангажован у протеклих пет година припадају ужој научној области Национална историја.

Студентске анкете/евалуација наставе:

Филозофски факултет (Студијски програм историје)

2012–2013, 4,62

2013–2014. (нема података због коришћења одсуства ради постдокторског усавршавања на Универзитету у Стокхолму)

2014–2015, 4,35

2015–2016. (нема података, јер није рађена анкета).

2016–2017, 3,92

Просечна оцена: 4,29

Факултет политичких наука (студијски програми: политикологије, новинарства и комуникологије, и социологије)

2014–2015, 3,65

2015–2016. (нема података, јер није рађена анкета).

Просечна оцена: 3,65

Укупна просечна оцена: 3,97

8 бодова (члан 25)

Образовна делатност Горана Латиновића укључује и усавршавање у иностранству, као и менторски рад.

**Други облици међународне сарадње
(конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству)**

Гостујући научник (Visiting Scholar) за време петомесечног постдокторског усавршавања на Универзитету у Стокхолму, Шведска, где је боравио, по позиву, током академске 2013–2014, као стипендиста Шведске краљевске академије наука.

3 бода (члан 21, став 10)

Предавање шведским професорима и студентима на тему *Swedish-Yugoslav Relations (1918–1945)* на Универзитету у Стокхолму у јануару 2014. **3 бода (члан 21, став 10)**

Учешће на међународној школи о холокаусту у Меморијалном институту „Јад Вашем” у Јерусалиму, Израел, од 23. до 31. јула 2017. **3 бода (члан 21, став 10)**

Менторство кандидата за степен трећег циклуса

Драган Шућур, *Српска православна црква у Босни и Херцеговини (1945–1958)*, докторска дисертација урађена и одбрањена под менторством доц. др Горана Латиновића на Филозофском факултету у Бањој Луци 30. априла 2015.

7 бодова (члан 21, став 11)

Члан комисије за одбрану докторске дисертације

Славојка Бештић-Бронза, *Уједињење Њемачке и југословенско јавно мнијење*, докторска дисертација одбрањена пред комисијом чији је председник био доц. др Горан Латиновић на Филозофском факултету у Бањој Луци 14. априла 2015.

3 бода (члан 21, став 12)

Менторство кандидата за степен другог циклуса

Маријана Тодоровић Билић, *Информисање и пропаганда у Босанској Крајини (1929–1953)*, магистарски рад урађен и одбрањен под менторством доц. др Горана Латиновића на Филозофском факултету у Бањој Луци 19. марта 2015.

4 бода (члан 21, став 13)

Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса

Маја Милић, *Улога Милана Недића у Другом свјетском рату*, 2013.

1 бод (члан 21, став 18)

Драган Марковић, *Положеј Срба у Независној Држави Хрватској 1941*, 2013.

1 бод (члан 21, став 18)

Сања Дражић, *Патријарх Павле (Стојчевић): живот и дјело*, 2014.

1 бод (члан 21, став 18)

- Владимир Субашић, *Италијани и југословенско ратиште (1941–1943)*, 2014. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Милан Милашиновић, *Мркоњић Град (1918–1945)*, 2014. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Немања Курица, *Српска православна црква у Југославији (1945–1991)*, 2014. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Бојан Катанић, *Равногорски покрет на Озрену (1941–1945)*, 2014. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Давор Бардак, *Никола Кољевић и стварање Републике Српске*, 2014. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Дамјан Куртиновић, *СССР и Други свјетски рат у Југославији (1941–1945)*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Мирко Димић, *Систем усташких логора Јасеновац*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Јован Волаш, *Војвода Момчило Ђујић и четнички покрет на Тromeђи Далмације, Лике и Босне (1941–1945)*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Никола Борковић, *Четнички покрет у Босни и источној Херцеговини (1941–1945)*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Аднан Авдић, *Контрареволуција у Југославији (1941–1945): основна обиљежја*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Јовица Рудић, *Николај Велимировић: живот и дјело*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Предраг Лозо, *Митровданске офанзиве на Источну Херцеговини 1992. и 1994.*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Неђо Малешевић, *Операција „Коридор-92” и њен значај у историји Републике Српске*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Биљана Ђапић, *Хиландар у новијој српској историји*, 2015. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Драгослав Илић, *Страдање Срба у Санском Мосту 1941.*, 2016. **1 бод (члан 21, став 18)**
- Драго Нешић, *Српска православна црква у Сједињеним Америчким Државама и Канади (1891–1992)*, 2017. **1 бод (члан 21, став 18)**

Укупан број бодова после последњег избора: 50

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 96

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручни рад у часопису националног значаја

Настава историје у дејтонској Босни и Херцеговини, Зборник друштвено-хуманистичких наука, год. IV, бр. 5–6, Бања Лука 2004, стр. 333–338.

2 бода (члан 22, став 4)

Реализован национални стручни пројекат у својству сарадника на пројекту

Култура сјећања и памћења: однос према жртвама холокауста и геноцида 1939–1945, 2012.

1 бод (члан 22, став 12)

Мјесец сјећања на страдање Срба у 20. вијеку, 2012.

1 бод (члан 22, став 12)

**Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета
које доприносе повећању угледа Универзитета**

Рецензија уџбеника: Дарко Гавриловић, Зоран Ђерић и Зоран Јосић, *Стварање модерног свијета (1450–1878)*, Брауншвајг – Бања Лука 2005.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија монографије: Бојан Стојнић, *Штампа и штампарије у Бањалуци (до 1941)*, Бања Лука 2006.

2 бода (члан 22, став 22)

Секретар Удружења Јасеновац – Доња Градина, 2007.

2 бода (члан 22, став 22)

Координатор Међународне комисије за утврђивање истине о Јасеновцу, 2007.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија монографије: Радован Пилиповић, *Прекаја: парохија у Босанској Крајини (1878–2008)*, Босански Петровац – Бања Лука 2009.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија монографије: Драган Шућур, *Бањалучка епархија за вријеме епископа др Василија (Костића) 1947–1961*, Бања Лука 2009.

2 бода (члан 22, став 22)

Члан Научног одбора Прве међународне конференције о систему усташких логора Госпић – Јадовно – Паг 1941, која је одржана у Бањој Луци 2011.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија зборника: *Квалитет наставног и научног рада и болоњски процес: зборник радова са научног скупа (Бања Лука, 16–17. новембар 2011)*, Бања Лука: Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 12, 2011.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија монографије: Бошко М. Бранковић, *Црква Светог пророка Илије у Смолјани*, Бања Лука – Босански Петровац 2012.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија изложбе: Предраг Лозо, Драгослав Илић и Душан Басташић, *Моје Јадовно – комплекс логора смрти НДХ, Госпић – Јадовно – Паг 1941*, Бања Лука 2012.

2 бода (члан 22, став 22)

Добитник Повеље *Јадовнички добротвор*, за исказано разумијевање и лични допринос у остварењу програмских циљева Удружења потомака и поштовалаца жртава комплекса усташких логора смрти Госпић – Јадовно – Паг 1941. године.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија зборника: *Друштво знања и личност – путеви и странпутице (де)хуманизације: зборник радова са научног скупа (Бања Лука, 02–03. новембар 2012)*, Бања Лука: Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 13, 2012.

2 бода (члан 22, став 22)

Укупан број бодова пре последњег избора: 28

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Реализован национални стручни пројекат у својству сарадника на пројекту

Образовање о холокаусту, геноцидима у Независној Држави Хрватској и превенцији геноцида, семинар за професоре и наставнике историје у основном и средњем образовању Републике Српске, I степен, 2016.

1 бод (члан 22, став 12)

Образовање о холокаусту, геноцидима у Независној Држави Хрватској и превенцији геноцида, семинар за професоре и наставнике српског језика и књижевности у основном и средњем образовању Републике Српске, 2016–2017.

1 бод (члан 22, став 12)

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета

Члан Одбора за историјске науке Одјелјења друштвених наука Академије наука и умјетности Републике Српске, од 2013.

2 бода (члан 22, став 22)

Руководилац Студијског програма историје на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци, од 2013. до 2015.

2 бода (члан 22, став 22)

Члан редакције *Гласника Удружења архивских радника Републике Српске*, од 2013.

2 бода (члан 22, став 22)

Говор на представљању *Србских новина*, у организацији Србског сабрања Баштионик, одржаном у Клубу Светосавске омладинске заједнице у Бањој Луци 14. августа 2013.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија годишњака: *Шематизам Српске православне епархије зворничко-тузланске, књ. II* (приредили Радован Пилиповић и Немања Ерак), Бијељина 2013.

2 бода (члан 22, став 22)

- Рецензија зборника: *Вриједности и противурјечја друштвене стварности: зборник радова са научног скупа (Бања Лука, 15. и 16. новембар 2013)*, Бања Лука: Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 14, 2013. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Предавање на тему *Жене у српској историји*, одржано у Гетеборгу, 19. октобра 2013. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Светосавска беседа у Стокхолму, 25. јануара 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Светосавска беседа у Упсали, 27. јануара 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Рецензија монографије: Драган Шућур, *Јадовничка голгота свештенослужитеља Српске православне цркве 1941. године*, Бања Лука 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Рецензија изложбе: Предраг Лозо и Драгослав Илић, *Пребиловци*, Бања Лука и Нови Сад 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Приређивач споменице: *Двадесет година Филозофског факултета у Бањој Луци (1994–2014)*, Бања Лука 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Говор на представљању књиге *Ратне ознаке Срба (1991–1995)* у Великој сали Академије наука и умјетности Републике Српске, 25. априла 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Говор на Јавној трибини поводом Дана победе над фашизмом одржаној на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, 8. маја 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Говор на представљању књиге Драгана Шућура *Јадовничка голгота свештенослужитеља Српске православне цркве 1941. године*, одржаном у Народној библиотеци у Градишци 13. новембра 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Рецензија изложбе: Радован Пилиповић и Милош Матијевић, *Митрополија зворничко-тузланска уочи и за вријеме Првог свјетског рата (1891–1918)*, Београд – Тузла, 2014. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Председник Комисије за израду елабората за нови наставни план I циклуса студија Студијског програма историје Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Рецензија изложбе: Радован Пилиповић и Милош Матијевић, *Војно свештенство у ослободилачким ратовима Србије (1804–1918)*, Београд 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Говор на отварању изложбе *Војно свештенство у ослободилачким ратовима Србије (1804–1918)* у Дому Војске Србије у Београду 12. марта 2015, пред највишим државним, војним и црквеним званичницима. **2 бода (члан 22, став 22)**
- Рецензија зборника: *Критичко мишљење – фактор развоја науке и друштва: зборник радова са научног скупа (Бања Лука, 24. и 25. новембар 2014)*, Бања Лука:

Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 15, 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**

Говор на представљању књиге *Срби у Хрватској од конститутивног народа до националне мањине* на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, 2. јула 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија зборника: *Босна и Херцеговина у Првом свјетском рату – Ђоровићеви сусрети 2014. године*, Гацко 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**

Говор на представљању књиге Виктора Новака *Magnum crimen* у Концертној дворани Културног центра „Бански двор” у Бањој Луци, 2. децембра 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Комисије за избор и вредновање научноистраживачких пројеката из хуманистичких наука Министарства науке и технологије Републике Српске, 2015–2017. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија часописа: *Радови Филозофског факултета (Филозофске науке)*, бр. 17, Пале 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**

Продекан за научноистраживачки рад и издавачку делатност Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, од 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија публикације: *Споменица посвећена мученицима и жртвама добојске интернације из Свјетског рата 1915/1916. приликом освећења спомен-цркве и спомен-костурнице у Добоју дана 18. септембра 1938. г.: фототипско издање*, Добој – Београд 2015. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Комисије за израду Елабората о оснивању Института за хуманистичке и друштвене науке, као подорганizacione јединице Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија монографије: Платон (Јовић), *Свети свештеномученик Платон, епископ бањалучки*, Бања Лука 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Скупштине Удружења историчара Републике Српске „Милорад Екмечић”, од 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија монографије: Рајко Латиновић, Аранђел Смиљанић и Чедо Јеличић, *Колунић: село, школа, људи*, Бања Лука 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Историјски час о геноциду над Србима, Јеврејима и Ромима у Независној Држави Хрватској (1941–1945), на манифестацији обележавања 75 година од оснивања система усташких логора смрти Јасеновац, одржаној у Спомен подручју Доња Градина 19. августа 2016, у присуству највиших званичника Републике Српске и Републике Србије. **2 бода (члан 22, став 22)**

Добитник *Велике повеље* Удружења студената историје „Др Милан Васић”, за изузетан допринос раду и афирмацији Удружења, 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија монографије: Бојан Стојнић, Радован Пилиповић и Вељко Ђурић Мишина, *Сејдочења о затирању: прилози за историју страдања Срба Епархије бањалучке 1941. године*, Бања Лука – Београд 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија монографије: Платон (Јовић), *Манастир Липље*, Бања Лука 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Републичког савета за науку и технологију, од 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија монографије: Драгиша Д. Васић, *Дестилација Теслић – 120 година (1896–2016)*, Бања Лука 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија монографије: Платон (Јовић), *Манастир Нова Марча*, Бања Лука 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија зборника: *Устанак Срба у Херцеговини и Босни 1875–1878. године (Поводом 140 година од подизања устанка): зборник радова*, Бања Лука 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија монографије: Драган Шућур, *Српска православна црква у Босни и Херцеговини (1945–1958)*, Бања Лука 2016. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Матице српске и Друштва чланова Матице српске у Републици Српској, од 2017. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Радне групе Министарства просвјете и културе Републике Српске за израду Закона о службеној употреби језика и писама, од 2017. **2 бода (члан 22, став 22)**

Модератор предавања проф. др Владимира Лукића, *Дејтонски мировни споразум и Република Српска*, одржаног 13. марта 2017. на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, у оквиру манифестације *Дани сјећања* у организацији Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Комисије за класификацију и категоризацију научних часописа Министарства науке и технологије Републике Српске, од 2017. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Друштва пријатеља манастира Хиландар, од 2017. **2 бода (члан 22, став 22)**

Модератор Конференције *Универзитет у Бањој Луци 2025. године – искуства и препоруке земаља региона*, одржане на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци 2. јуна 2017. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Радне групе Републичког педагошког завода за допуну наставног програма историје за девети разред основне школе и завршне разреде средњих школа у којима се изучава историја, 2017. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Комитета за етичка питања Универзитета у Бањој Луци, од 2017.

2 бода (члан 22, став 22)

Укупан број бодова после последњег избора: 98

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 126

Укупан број бодова пре последњег избора: 146 (72+46+28)

Укупан број бодова после последњег избора: 225 (77+50+98)

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На конкурс за избор наставника за ужу научну област Национална историја, који је објављен 7. јуна 2017. у дневном листу *Глас Српске*, као и на веб страници Универзитета у Бањој Луци, пријавио се један кандидат – доц. др Горан Латиновић. Увидом у Пријаву на конкурс и приложеној документацији, Комисија је закључила да је доц. др Горан Латиновић доставио сва документа предвиђена конкурсом.

У складу са Законом о високом образовању Републике Српске, Статутом Универзитета у Бањој Луци и Правилником о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци, Комисија сматра да доц. др Горан Латиновић испуњава све услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Национална историја. Горан Латиновић ради на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 16 година и седам месеци. Биран је за асистента (2001), вишег асистента (2006) и доцента (2012). Од избора у звање доцента 2012. године, др Горан Латиновић објавио је једну научну монографију и десет научних радова из уже научне области Национална историја. Комисија жели посебно да истакне један научни рад објављен на енглеском језику у часопису категорије M24 (*Balkanica*), четири научна рада објављена у часописима категорије M51 (*Istorija 20. veka* и *Токови историје*), као и три научна рада објављена у зборницима са међународних научних скупова. Научне радове доц. др Горана Латиновића карактерише поузданост изворне и историографске основе, изузетна прегледност и јасноћа излагања. Његова научна интересовања посвећена су разним аспектима међународних односа југословенске државе, историји Српске православне цркве, запажањима о српској историји у западној историографији и публицистици, као и историји Републике Српске. Комисија посебно наглашава да је доц. др Горан Латиновић националну историју 20. века, тј. историју Југославије, посматрао, поред осталог, и кроз призму страних извора, пре свега оних које је пронашао у архивима и библиотекама Рима и Стокхолма. Такође, написао је један од првих научних радова, утемељних на необјављеној архивској грађи, о историји Републике Српске.

Осим научне делатности, доц. др Горан Латиновић остварио је у протеклих пет година и разноврсну образовну и стручну делатност. Држао је наставу из неколико предмета из уже научне области Национална историја на Филозофском факултету и Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, показавши врло добре наставничке способности. Имао је статус гостујућег научника на Универзитету у Стокхолму, за време петомесечног постдокторског усавршавања 2013–2014, током којег је одржао једно предавање шведским професорима и студентима. Комисија истиче и то да је доц. др Горан Латиновић одржао историјски час о геноциду над

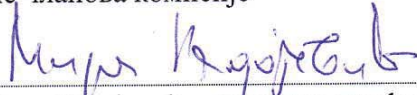
Србима, Јеврејима и Ромима у Независној Држави Хрватској (1941–1945), на манифестацији обележавања 75 година од оснивања система усташких логора смрти Јасеновац, одржаној у Спомен подручју Доња Градина 2016, у присуству највиших званичника Републике Српске и Републике Србије. Био је руководилац Студијског програма историје, а од 2015. је продекан за научноистраживачки рад и издавачку делатност Филозофског факултета. Био је иницијатор увођења *Историје Републике Српске* као обавезног предмета на Студијском програму историје. Под менторством доц. др Горана Латиновића написани су и одбрањени једна докторска дисертација, један магистарски рад и 19 дипломских радова. Био је члан неколико стручних комисија и радних група.

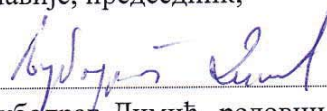
Због свих наведених чињеница, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да доц. др Горана Латиновића изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Национална историја.

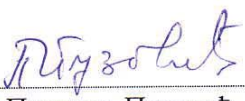
Уколико се на Конкурс пријавило више кандидата у Закључном мишљењу обавезно је навести ранг листу свих кандидата са знаком броја освојених бодова, на основу које ће бити формулисан приједлог за избор

У Београду, 1. септембар 2017.

Потпис чланова комисије

1.
Др Мира Радојевић, ванредни професор
Филозофског факултета Универзитета у
Београду, ужа научна област Историја
Југославије, председник;

Др Љубодраг Димић, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у
2. Београду и дописни члан Српске
академије наука и уметности, ужа научна
област Историја Југославије, члан.

Др Предраг Пузовић, редовни професор
Православног богословског факултета
Универзитета у Београду и инострани
3. члан Академије наука и умјетности
Републике Српске, ужа научна област
Историја Српске православне цркве,
члан.